

Fővárosi Törvényszék
...P.../2009/58.

A Fővárosi Törvényszék

a dr. Barta Béla ügyvéd (**ügyvéd címe.**) által képviselt
I.rendű felperes neve (I.r. felperes címe.) . r.
II.rendű felperes neve (II.r. felperes címe.) II. r. felpereseknek,

a dr. Bányai Gábor ügyvéd (**ügyvéd címe**) által képviselt
alperes neve(alperes címe.) alperesellen

kártérítés megfizetése iránt indított perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. felperesnek 4.187.000 (négymillió-száznyolcvanhétezer) Ft-ot és abból 4.037.000 (négymillió-harminchétezer) Ft-nak 2008. január 14-től, 150.000 (százötvenezer) Ft-nak pedig 2009. január 1-től a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamatát.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. r. felperesnek 2.000.000 (kétfélmillió) Ft-ot és annak 2008. január 14-től a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamatát.

Ezt meghaladóan a bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek 190.500 (százkilencvenezer-ötszáz) Ft perköltséget.

A tárgyi költségfeljegyzési jog miatt le nem rótt kereseti illetékből az alperes 360.000 (háromszázhatvanezer) Ft-ot, a felperesek pedig egyetemlegesen 540.000 (ötszáznegyvenezer) Ft-ot kötelesek az államnak külön felhívásra megfizetni.

Az állam által előlegezett 271.623 (kétszázhetvenegyezer-hatszázhuszonhárom) Ft szakértői díjat az alperes köteles az államnak külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Fővárosi Ítéletáblához címzett, de ennél a bíróságnál 3 példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye.

A felek kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását.

A másodfokú eljárásban a fellebbezést előterjesztő fél számára a jogi képviselőt kötelező.

Ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, a meg nem fizetett illeték, a teljesítési határidő vagy az ítélet indokolása ellen irányul, a fellebbező fél a fellebbezésében kérheti a tárgyalás megtartását.

Ha a fellebbezésben vitatott érték a kétszázezer forintot, vagy a kereseti kérelemben megjelölt követelés tíz százalékát nem haladja meg, a fellebbezésnek az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással van helye. A másodfokú eljárásban új tények állításának, illetve új bizonyítékok előterjesztésének helye nincs, kivéve, ha a tények előadására, illetve a bizonyítékok előterjesztésére az elsőfokú eljárásban a bíróság eljárási szabálysértése vagy téves alkalmazása miatt nem kerülhetett sor. Ha a fellebbezés a megjelölt hivatkozást nélkülözi, a másodfokú tanács elnöke a fellebbezést hivatalból elutasítja. A másodfokú bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz, a felek kérelmére azonban tárgyalást tart. A tárgyalás tartását a fellebbező fél a fellebbezésében kérheti.

INDOKOLÁS

2008. január 14-én a felperes a saját tulajdonát képező **szám** frsz-ú Citroen X sara Picasso személygépkocsival iskolába vitte fiait **1-es személy**ot és a II. r. felperest. **helység** belterületén a polgármesteri hivatal előtti útszakaszon egy személyszállító autó várakozott, az I. r. felperes megállt a jármű mögött, azonban az I. r. felperessel egy irányba közlekedő mögötte haladó **szám** frsz-ú Opel Corsa gépkocsival **2-es személy** már nem tudott megállni és nekiütközött az I. r. felperes gépkocsija hátsó részének. Az I. r. felperes gépkocsijában utazott még **3-as személy** is. Az ütközést követően mindenki kiszállt a két autóból, hogy a polgármesteri hivatal parkolójában megbeszéljék a tennivalókat. Eközben **4-es személy** az általa vezetett **szám** frsz-ú Opel Astra személygépkocsival nem tudott megállni az előtte forgalmi ok miatt álló helyzetben levő személygépkocsi mögött, a jeges úttesten megcsúszott, a kormányt jobbra rántotta és lehaladt a jobb oldalon levő polgármesteri hivatal parkolójába ahol elütötte az ott tartózkodó **2-es személy**ot, **1-es személy**ot, **3-as személy** és a II. r. felperest. A baleset során a II. r. felperes boka és lábszárzúzódást, felületes sérüléseket szenvedett. Az I. r. felperes pedig látva, hogy az autó feléjük illetőleg fiai felé közeledik eszméletét veszítette.

Az **2-es helységi** Rendőrkapitányság mint Szabálysértési Hatóság a 2008. március 19-én kelt .../2008. szabálysértési határozatával **2-es személy**ot a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés elkövetése miatt figyelmeztetésben részesítette, az **2-es helységi** Rendőrkapitányság mint Szabálysértési Hatóság pedig a 2008. március 12-én kelt .../2008 szabálysértési határozatával **4-es személy**ot a közúti közlekedés rendjének megzavarása, szabálysértés elkövetése miatt pénzbírsággal sújtotta és 3 hónap időtartamra eltiltotta az engedélyhez kötött közúti járművezetéstől. Az **2-es helységi** Rendőrkapitányság Szabálysértési határozatának indokolása szerint **4-es személy** 2008. január 14-én nem az útviszonyoknak megfelelő sebességgel közlekedett, emiatt közúti balesetet okozott.

Az alpereshez 2008. február 8-án érkezett a felperesek kárbejelentése az **szám** frsz-ú gépjárműre kötött kötelező felelősségbiztosítási szerződés alapján. A kárbejelentésben a felperesek előadták, hogy a II. r. felperes valamint testvére **1-es személy** 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett, emellett lelki sérüléseket is szenvedtek a baleset következtében, továbbá az I. r. felperes pszichés

állapota is sokat romlott. Leírták, hogy a felperesi családot negatívan érinti a baleset abból a szempontból is, hogy az I. r. felperes férjének kell vinni a családot reggel **2-es helységra**, majd onnan haza ami jelentős munkából való kiesést illetően üzemenyag többletköltséget jelent, tekintettel arra, hogy az I. r. felperes főbiája miatt nem mer vezetni és a kiskorú gyerekei is csak az I. r. felperes férje mellett érzik magukat biztonságban. A felperesek kárigényüket 2008. szeptember 23-án pontosították, pontosított igényükben az I. r. felperes 7.300.000 Ft nem vagyoni kártérítés, 700.000 Ft vagyoni kártérítés, kiskorú **1-es személy** 1.000.000 Ft nem vagyoni kártérítés, a II. r. felperes 5 millió Ft nem vagyoni kártérítés, valamint ezen összegek törvényes mértékű kamatainak megfizetését igényelték. A II. r. felperes kárigényét azzal indokolták, hogy a balesettel összefüggésben a II. r. felperes pánikbetegséget kapott, aminek a következtében rendszeresen bepisil és egyéb komoly következményeket kénytelen elviselni.

Az alperes a 2008. november 11-én kelt levelével a felperesek kárigényét elutasította, azzal az indokolással, hogy az I. és II. r. felperes, valamint kiskorú **1-es személy** pszichés állapota nem hozható összefüggésbe a perbeli balesettel.

Az I. r. felperes 2008. január 22-től a perbeli balesettel összefüggésben kialakult pszichikai problémái miatt a pszichiáter segítségét kérte, folyamatosan megjelent a rendeléseken, pánikzavart és meghatározott körülírt egyszerű főbiát állapítottak meg amelyekkel kapcsolatban gyógyszeres kezelést és pszichoterápiát javasoltak.

2009. szeptember 15-én kelt az Országos Rehabilitációs és Szociális Szakértői Intézet Elsőfokú Bizottságának szakértői véleménye amelyben az I. r. felperes tekintetében 32%-os szervezeti egészségkárosodást rögzítettek, epizodikus rohamokban jelentkező szorongás és egyszerű fóbia diagnózis mellett. Ezért az Észak-magyarországi Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság a 2009. szeptember 24-én kelt határozatával az I. r. felperes rokkantsági nyugdíj megállapítása iránt előterjesztett kérelmét elutasította.

A II. r. felperes vonatkozásában 2008. február 13-án a Miskolci Gyermekek-egészségügyi Központ Gyermekek és Ifjúsági Pszichiátriai Szakrendelésén akut stresszreakciót rögzítettek. A II. r. felperesnél a balesetet követő néhány hét után éjszakai ágybavizelés jelentkezett. Azt követően hogy 2 éves kora óta szobatiszta volt, emiatt a II. r. felperest pszichológus, pszichiáter is vizsgálta. Rögzítették az orvosi iratokban a vizeletürítés egyéb nehézségeit és az orvosi vélemény szerint a II. r. felperes panaszai egyértelműen pszichés és nem organikus eredetűek. A 2008. október 28-án kelt pszichológiai szakvélemény megállapította, hogy a pszichés státusz vizsgálata alapján a II. r. felperes számára a baleset és annak szorongásos megélése elsődleges az akkori állapotában, amelyhez nem organikus enuresis csatlakozik.

A felperesek a bírósághoz fordultak és keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest vagyoni és nem vagyoni káraik megtérítésére. Vagyoni kárigényként az I. r. felperes terjesztett elő kereseti követelést, kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a baleset során ingóságaiiban keletkezett összesen 90.000 Ft kár megtérítésére. Előadta, hogy Nokia típusú mobiltelefonja a baleset során elrepült, az autó összezúzta, azt a helyszínen megtalálta. E körben 70.000 Ft igényt terjesztett elő. A baleset során viselt fehér színű bundáját nem lehetett kitisztíttatni ezzel összefüggő igényét 13.000 Ft-ban jelölte, és 7.000 Ft megtérítését kérte azzal az indokolással, hogy csizmája sarka kitört, azt el kellett dobni. Az I. r. felperes terjesztett elő további vagyoni kárigényt azzal összefüggésben, hogy a II. r. felperes ágybavizelése során 4 darab ág olyan foltos és bűdös lett, hogy azokat ki kellett cserélni. Emellett 80.000 Ft megtérítését kérte a vizeletektől tönkre ment 80.000 Ft-ért vásárolt matrac tekintetében. E körben az I. r. felperes hivatkozott arra, hogy

pszichológus tanácsára pelenkát a 2000-ben született II. r. felperesnél nem alkalmaztak, a MIPOLAN nevű ágyvédővel kísérleteztek, azonban az nem volt sikeres, vagy kiszakadt, vagy letúrta az a II. r. felperes.

A felperesek nem vagyoni kárigényüket is előterjesztették, ennek összegét az I. r. felperes 10 millió Ft-ban, a II. r. felperes pedig 5 millió Ft-ban kérte megállapítani. Az I. r. felperes igényét azzal indokolta, hogy a baleset következtében pánikzavar és rohamokban jelentkező szorongás fogja el, önálló közlekedésre képtelen, mindenhova férjének kell elvinnie. Ez azért ütközik nehézségekbe, mert korábban minden nap használt gépkocsit és saját maga szállította **2-es helysége** a fiait az iskolába és onnan haza és munkahelyére is így járt. Kérte, hogy a bíróság vegye figyelembe, hogy az autó hátsó ülésén fekve tud csak utazni, mert annyira rossz pszichikai állapotba került a gépjárművel való közlekedés közben. Folyamatos pszichiátriai kezelés alatt áll, amelynek során gyógyszer szedést javasoltak, így saját és családjának életvitele, valamint az I. r. felperes életminősége tartósan és hátrányosan változott meg. Saját pszichés problémáin túl külön lelki megrázkódtatást okoz a II. r. felperes állapota. A II. r. felperes tekintetében előterjesztett nem vagyoni kárigényt azzal indokolták, hogy a baleset időpontjától a II. r. felperes nem engedi, hogy az ajtót rácsukják, nem száll be liftbe, gépjárművel történő közlekedés során szorong. Előfordul, hogy rémülten sírni kezd, emellett a baleset óta éjszakánként visszatérően bepisil, amely probléma nem szervi eredetű, hanem pszichés eredetű. Így a mindennapok során megvalósuló életlehetőségei a II. r. felperesnek beszűkültek, pszichés problémái a személyes kapcsolataira kihatnak osztálytársaival, akikkel szemben gátlásossá vált.

Az alperes a kereset elutasítását és a perrel felmerült költségeinek megtérítését kérte. A per során az alperes nem vitatta, hogy a perbeli káreseményt az alperesnél kötelező felelősségbiztosítási szerződéssel rendelkező **szám** frsz-ú gépjárművel okozták. Ellenkérelmében elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felpereseknél nem bizonyított olyan személyiségi jogi sérelem, amely a felperesek nem vagyoni kárigényét megalapozná. Emellett az alperes vitatta a felperesek által előterjesztett nem vagyoni kártérítés mértékét is, amely álláspontja szerint nincs összhangban sem a felpereseket ért hátrányok súlyával, sem a kárkori ár ér értékviszonyokkal illetőleg a bírósági gyakorlattal sem. A felperesek kereseti követelése eltúlzott. Nem látta bizonyítottnak a felperesek által előterjesztett vagyoni károkat és azok mértékét is vitatta. Vitatta továbbá, hogy az alperes a teljesítéssel késedelemben lenne, hiszen a vagyoni kárigények a 2008. szeptember 23-i pontosított kárbejelentésben nem szerepeltek. Az alperes az I. r. felperes nem vagyoni kárigényével összefüggésben kérte, hogy a bíróság vegye figyelembe az I. r. felperes személyi körülményeit, hogy két gyermeke két házasságból származott. Az I. r. felperes orvosi iratain három különböző néven szerepel, mindezek alapján az alperes hivatkozott arra, hogy az I. r. felperes személyi körülményei, a káresemény előtti állapota és a jelenlegi panaszai háttérben lévő elfojtott érzelmi problémáinak oka sem a megelőző ambuláns orvosi vizsgálatok, sem az ORSZI által nem kerültek feltárára. Vitatta, hogy az I. r. felperes állapota a perbeli káreseménnyel lenne összefüggésben, de nem is látta azt bizonyítottnak. Az alperes a II. r. felperes nem vagyoni kárigényét is eltúlzottnak találta, tekintettel arra, hogy csupán könnyebb sérüléseket szenvedett. Utalt arra, hogy a II. r. felperes a baleset idején első osztályos volt, az ágybavizelési panaszokat hónapokkal később rögzítették, nincsen adat a II. r. felperes balesetet megelőző állapotára, kezelésére, alkalmazott terápiára sem. A II. r. felperes személyi körülményei, családi háttere, édesanyja személyisége, állapota, nem voltak ismertek, ugyanakkor a panaszokat kizárólag az édesanya elmondása alapján rögzítették az orvosi iratokban. Vitatta, hogy a II. r. felperes a keresetben állított panaszokban szenvedne, és hogy az az állapota a perbeli káreseménnyel okozati összefüggésben alakult volna ki és az általa előterjesztett nem vagyoni kárigényt is eltúlzottnak tartotta. A II. r. felperes vonatkozásában felmerült vagyoni károk bizonyítását kérte, hivatkozott arra, hogy azok nincsenek

okozati összefüggésben a perbeli balesettel. Vitatta a kereseti követelés mértékét e körben is és az alperes késelemét is. Az alperes hivatkozott arra, hogy a felpereseket kármegelőzési kötelezettség terhelte, e körben gondoskodniuk kellett volna a II. r. felperes által használt ágyak védelméről, amely védelmet a kereskedelembe kapható vízzáró matracvédő lepedők meg tudták volna oldani, és ezek néhány ezer forintért bárhol beszerezhetők. Az alperes megbízta a **1-es cég neve** Kft.-t a megbízás vonatkozásában **5-ös személy** járt el, rögzítette az I. r. felperes közlekedési szokásait és dokumentálta is azt videofelvétel készítésével. Ez alapján az alperes hivatkozott arra, hogy nem felel meg a valóságnak az I. r. felperes nyilatkozata, miszerint a gépjárművezetésben akadályozott lenne, az I. r. felperes nem csupán 1-2 alkalommal vezette a gépjárművet. A gépjárművezetés számára semmilyen nehezítettséget nem okozott, emiatt tehát az I. r. felperes életvezetése életmódja a perbeli balesettel összefüggésben semmilyen módon tartós, negatív irányú változást nem szenvedett.

A bíróság a peres felek előadása, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, **5-ös személy, 3-as személy, 1-es tanú** és **2-es tanú** tanúk vallomása, továbbá az ISZKI BOI orvos és pszichológus szakértői véleményei, és Szőke Béláné igazságügyi tárgyszakértő véleménye alapján megállapította, hogy a felperesek keresete részben alapos.

A per során az alperes nem tette vitássá, hogy az **szám** frsz-ú gépjármű tekintetében az alperessel kötött a baleset idején is hatályos gépjármű felelősségbiztosítási szerződést, és azt sem tette vitássá, hogy a perbeli káresemény az I. r. felperes által előadott módon történt. Emiatt e körben a bíróság bizonyítási eljárás lefolytatását mellőzve megállapítja, hogy az alperes helytállási kötelezettsége a 190/2004. (VI.8.) Kormányrendeleten alapul. A rendelet 1. számú mellékletének 1. pontja szerint a képjárművek kötelező felelősségbiztosítása kiterjed azoknak a megalapozott kárigényeknek a kielégítésére, illetve azoknak a megalapozatlan kártérítési igényeknek az elhárítására, amelyeket a biztosított személyekkel szemben a biztosítási szerződésben megjelölt gépjármű üzemeltetésével okozott kár miatt támasztanak.

A kárfelelősségre a bíróság a Ptk. 345. § (1) bekezdését alkalmazta tekintettel arra, hogy az alperesi jogelőd a gépjármű mellett álló személyeket üttötte el. A Ptk. 345. § (1) bekezdése alapján aki fokozott veszéllyel járó tevékenységet folytat, köteles az ebből eredő kárt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól ha bizonyítja, hogy a kárt olyan elháríthatatlan ok idézte elő amely a fokozott veszéllyel járó tevékenység körén kívül esik.

A (2) bekezdés szerint nem kell megtéríteni a kárt annyiban amennyiben a károsult felróható magatartásából származott.

A bíróság a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján megállapította, hogy az alperes az **szám** frsz-ú gépjárművet vezető **4-es személy** jogellenes magatartása miatt kártérítési felelősséggel tartozik.

A Ptk. 355. § (1) bekezdése alapján a kárért felelős személy köteles az eredeti állapotot helyreállítani, ha pedig az nem lehetséges, vagy a károsult azt alapos okból nem kívánja, köteles a károsult vagyoni és nem vagyoni kárát megtéríteni.

A (4) bekezdése szerint kártérítés címén a károkozó körülmény folytán, a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést és azt az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése alapján a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani, e jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 76. §-a szerint személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen a testi épség, az egészség megsértése.

A bíróság a tényállást a Pp. 206. § (1) bekezdése értelmében a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

A perbeli esetben a bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok együttes elbírálása során arra a következtetésre jutott, hogy nem mindennapi balesetet szenvedtek a felperesek a perbeli baleset során, hiszen néhány perc eltéréssel két káresemény történt sérelmükre. Az első káresemény az I. r. felperes tulajdonát képező gépkocsit károsította meg, a második káresemény azonban a II. r. felperesnél személyi sérüléseket okozott, amely testi sérülések nem voltak súlyosak. Tény, hogy az I. r. felperes nézte ahogy feléjük közeledik a károkozó gépjármű, majd elüti a II. r. felperest, emiatt saját maga eszméletét veszítette.

A bíróság az orvosszakértői vélemények és a meghallgatott tanúk vallomása, valamint az I. r. felperes előadása alapján megállapította, hogy mindkét felperesnél pszichés megbetegedés alakult ki a perbeli balesettel okozati összefüggésben. Az I. r. felperes vonatkozásában megállapítható poszttraumás stressz zavar és agora fóbiával szövődött pánik zavar. Ezek az I. r. felperes életminőségét, a baleset előtt folytatott életvitelét elnehezítették, ellehetetlenítették, gyógyszeres kezelés alatt állt folyamatosan, így a bíróság nem fogadta el az alperesnek azt a hivatkozását, hogy az I. r. felperes pszichikai állapota nem a balesettel okozati összefüggésben, hanem attól függetlenül alakult volna ki, hiszen e körben semmi egyéb balesettől független, az I. r. felperes pszichikai állapotát károsító ok körülmény nem került feltárára. E körben a bíróság hangsúlyozza, hogy az I. r. felperes előadásán az I. r. felperessel közeli hozzátartozói, baráti viszonyban álló tanúk vallomásával egybehangzó, az OEP BÉVER nyilvántartás lekérdezésének eredménylistája, amelyből a bíróság megállapította, hogy a balesetet megelőző évben tehát 2007. év folyamán összesen 3 alkalommal írtak fel gyógyszert az I. r. felperes nevére, ebből kettő antibiotikum egy pedig gyulladáscsökkentő, fájdalomcsillapító gyógyszer volt, tehát semmiféle pszichikai betegséggel kapcsolatos gyógyszert nem írtak fel, míg 2008. január 22-től folyamatosan mutatja a BÉVER lekérdezés eredménylistája a szorongásos zavarokkal, pánikzavarral összefüggésben felírt gyógyszereket.

A bíróság a II. r. felperes vonatkozásában a tanúk vallomása és az I. r. felperes előadása alapján megállapította, hogy a balesettel okozati összefüggésben jelentkeztek a II. r. felperes vizelési panaszai, emellett a II. r. felperes a közlekedésben, illetve zárt helyiségben szorongóvá vált. A vizelési zavarok a baleset idején 7 és fél éves fiú személyiségfejlődését nyilvánvalóan hátrányosan érintették, így mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy mindkét felperes pszichikai állapota a balesettel okozati összefüggésben keletkezett, így személyiségi joguk sérelmét szenvedték, ezért az általuk előterjesztett nem vagyoni kárigény jogalapja tekintetében megalapozott. A bíróság a nem vagyoni kárigényt az eset összes körülményei, a balesetkori ár és értékviszonyok, és a bírósági gyakorlat figyelembevételével állapította meg, és kötelezte az alperest, hogy az I. r. felperes részére fizessen meg 4 millió Ft, a II. r. felperes részére pedig 2 millió Ft nem vagyoni kártérítést. Mérlegelés során úgy látta, hogy ezen összegek alkalmasak az elszenvedett sérelem miatti kárpótlásra. Az ezt meghaladóan előterjesztett nem vagyoni kárigényeket a bíróság elutasította.

A bíróság kötelezte az alperest, hogy a Ptk. 360. § (1) bekezdésében írtakra is figyelemmel a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján késedelmi kamatot fizessen a felperesek részére a kéresemény napjától kezdődően.

A bíróság az I. r. felperes balesetben sérült ingóságai vonatkozásában az I. r. felperes előadása, a meghallgatott tanúk vallomása és Szőke Béláné igazságügyi tárgyszakértő véleménye alapján kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. r. felperesnek 37.000 Ft kártérítést a három ingóság kárcori forgalmi értéke alapján, figyelemmel arra is, hogy az I. r. felperes fényképpel igazolta a sérült mobilt és azt a tárgyszakértő meg is tudta tekinteni. A bíróság az alperesnek az ingóságok vonatkozásában előterjesztett védekezését nem tudta alaposnak elfogadni, a baleset télen történt ezért az I. r. felperes által megjelölt bunda, illetőleg bőrcsizma indokoltan volt az I. r. felperesen. A bunda beszennyeződését illetően a csizma sarkának törését az I. r. felperes előadása és tanúvallomás is alátámasztja. A bíróság álláspontja szerint ezen ingóságokkal összefüggő kártérítés mértéke ezen túlmenő bizonyítást nem indokolt.

A bíróság az I. r. felperes által a II. r. felperes vonatkozásában károsított ágyak, illetőleg matracok tekintetében 150.000 Ft-ban határozta meg az alperes fizetési kötelezettségét tekintettel arra, hogy a Ptk. 340. § (1) bekezdése alapján a felpereseket kárenyhítési kötelezettség terhelte. A kárenyhítési kötelezettséget a bíróság olyan módon vette figyelembe, hogy 150.000 Ft-ban fogadta el alaposnak mérlegelés alapján a szakértői véleményre figyelemmel a károsodott fekvőhelyek vonatkozásában bekövetkezett felperesi kárt. Elfogadta, hogy a II. r. felperes ágyba vizelése nem folyamatos, mindennapos volt, nyilvánvalóan a II. r. felperes testi, szellemi fejlődését nem segítette volna elő, sőt vélhetően gátolta volna amennyiben pelenka használatát erőltették volna rá. Az ágybevizelése nem kiszámítható időben jelentkezett és voltak olyan időszakok amikor időlegesen elmúlt. Ezért a bíróság mindezen körülmények együttes mérlegelése alapján 150.000 Ft megfizetésére kötelezte az alperest, az azt meghaladó igényt elutasította, figyelemmel arra, hogy amikortól már folyamatosan jelentkezett az ágybavizelés a II. r. felperesnél valóban elvárható lett volna, hogy a felperesek matracvédő lepedővel megvédjék az ágyakat és a matracokat. A bíróság a kárérték meghatározásánál az első három ágy pótlási értékét vette figyelembe, hiszen azokat 2005-ben, 2006-ban és 2008-ban vásárolták, így tehát 2008-tól már mindenképpen fel lehettek készülve a felperesek, hogy az ágybavizelés problémát jelent. Az azt követően vásárolt ingóságok tekintetében a bíróság úgy határozott, hogy az azzal felmerült károkat a felpereseknek kell viselniük.

A bíróság az I. r. felperes balesetben sérült ingóságai vonatkozásában a kéresemény napjától az ágyak vonatkozásában meghatározott kártérítési összeg után pedig mérlegeléssel 2009. január 1-től kötelezte az alperest a Ptk. 301. §-ában írt késedelmi kamat megfizetésére.

A per tárgyának értéke 15.350.000 Ft-volt, ebből 40%-ban lettek a felperesek pernyertesek, így a bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felpereseket, hogy fizessenek meg az alperesnek 150.000 Ft + ÁFA az alperest képviselő ügyvéd munkadíjával felmerült költséget, amely összeget a bíróság úgy határozott meg, hogy figyelembe vette a felperesek pernyertességét pervesztességét, illetőleg az alperes pernyertességét pervesztességét is.

A bíróság a le nem rótt kereseti illeték és az állam viseléséről a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott, oly módon, hogy a keresetlevél benyújtásának idején lerovandó 900.000 Ft kereseti illeték megfizetésére a feleket 40-60 %-ban a felperesekre terhesebben osztotta meg.

A bíróság a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §. (2) bekezdése alapján a perben az állam által előlegezett szakértői díj viselésére az alperest kötelezte teljes egészében arra tekintettel, hogy a beszerzett szakértői vélemények alátámasztották a felperesek kereseti követelését, a felperesi kereset részbeli elutasítására nem a szakértői vélemények tartalma alapján került sor, hanem azzal volt az összefüggő, hogy a felperesek elsősorban a nem vagyoni kár vonatkozásában jelentősen eltúlzott összegű kereseti követelést terjesztettek elő.

A bíróság **5-ös személy** tanú vallomását, illetőleg az általa készült videofelvételeket a tényállás megállapítása illetőleg a balesettel kapcsolatos okozati összefüggésre vonatkozó megállapítások, következtetések levonása során nem tekintette perdöntő bizonyítéknak, hiszen az I. r. felperes maga sem vitatta, hogy pszichológus tanácsára próbálkozott a vezetéssel, azonban abban korlátozott volt csak és nyilvánvalóan egyébként az I. r. felperest a kárenyhítési kötelezettség abban a tekintetben is terhelte, hogy minden tőle telhetőt megtegyen, hogy a baleset előtti életvitelét, életmódját folytatni tudja. Ez szolgálta mind a saját mind pedig családja érdekeit.

Budapest, 2013. január 31.

dr. Brunnerné dr. Kerekes Gyöngyi Julianna s. k.
bíró

A kiadmány hitelül: